

Stockholm

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

KD

10405-K

02 Arbetsenhet*

RK-A2

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krkom Söderblom

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på Olof Palme

05 Förhörprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

890103/GT

10 sak

Phörd

Protokoll fört vid förhör med pensionären
PETTERSSON, Carl Gustav Christer f. 470423-1093.

Förhöret hållet på kriminalvårdsanstalten
Österåker i Åkersberga, 1989-01-03, med
början klockan 11.20.

Förhørsledare: Krkom Jerker Söderblom och
krinsp Ingvar Kjellvås.

Pettersson biträdes under förhöret av
advokat Arne Liljeros.

Förhöret indikteras på band.

Förhöret avser komplettering till tidigare förhör angående mordet på stats-
minister Olof Palme samt mordförsök på fru Lisbeth Palme.

Pettersson underrättas om att de delgivna misstankarna mot honom kvarstår.

Pettersson vidhåller att han icke utfört de delgivna gärningarna. Christer
vill ha fört till protokollet "jag har icke mördat statsminister Olof Palme
och icke försökt mörda fru Lisbeth Palme, så sant jag heter Christer
Pettersson".

Pettersson kommer fortsättningsvis i förhöret att kallas vid förnamnet Christer.

Christer underrättas om att inledningsvis så skall vi även i detta förhör
redovisa de utredningsåtgärder som påkallats av honom.

Redovisningen gäller enbart de åtgärder där det skett någon form av upp-
följning.

Sista förhöret avbröts i samband med att förhørsledaren redovisade förhör
som hållits med polismän som hörde Christer den 28 maj 1986.

Pom Polismännen som hörts är Lennart Pettersson och Anders Lindahl. Polismännen har uppgivit att de har besökt Christer i hans bostad, men att Christer ej var hemma vid tillfället. Då de satt i bilen utanför så kom Christer och förhöret hölls då i tjänstebilen. Polismännen har uppgivit att de felaktigt glömt att notera att förhöret hölls i tjänstebilen. Christer underrättas vidare om att polismännen i förhör säger att de är osäkra på om det fanns några andra polismän med vid förhöret. De säger vidare att det är möjligt att någon ytterligare har funnits med i bilen. Det är i så fall sannolikt bara en polisman.

På det som angivits av polismännen så säger Christer att han vidhåller de uppgifter som han tidigare har lämnat och säger att han satt i mitten i baksätet och att han då hade polismännen på var sin sida om sig. Dessutom satt två polismän i framsätet i bilen. Christer minns inte vad det var för fabrikat på bilen, men han har minne av att det var en mindre bil för att de satt trångt i baksätet på bilen. Eventuellt så kan bilen ha varit mörkröd, men Christer är osäker på det.

På direkt fråga om tidsangivelser som finns i förhöret, där det framgår att Christer sagt att han kom hem vid 23.30-tiden, så säger Christer på fråga; "jag kom hem någon gång efter halv tolv". (Förhørsledarens anteckning; Christer menar tidpunkten 23.30, att han kom hem efter den tidpunkten.)

I fortsättningen på frågor så förnekar Christer att han skulle ha sagt att han kom hem "vid 23.30-tiden". Han säger fortsättningsvis att han har sagt att han kom hem "efter halv tolv-tiden". Beträffande förhöret så uppger Christer att han uppfattade förhöret som väldigt summariskt samt att det gick väldigt snabbt. Polismännen ställde ytterst få frågor. Anledningen till att han utelämnade att han hade sovit på pendeltåget och följt med till Märsta, beror enligt Christer på, att han icke fick någon direkt fråga om hemresan från Stockholm. Med summariskt förhör menar Christer att de ställde bara ett par till tre frågor till honom och efter det var förhöret slut. Anledningen till att han inte nämnde att han somnade på pendeltåget på vägen hem, kan enligt Christer bero på att när han dricker alkohol så kan närminnet svikta. Däremot så kan minnet, när en tid har gått, växa fram för Christers del. Anledningen till

att han inte nämnde att han sovit på tågresan hem, kan vara antingen det ena eller det andra, som tidigare omnämnts, eller en kombination av att minnet svikit på grund av alkoholförtäring eller att han inte fått någon fråga på den punkten.

Christer underrättas om att förhör har hållits med Ingalill Myhrberg. Christer har påkallat förhör med henne för att klargöra att han sympatiserade med socialdemokraterna samt att han var "en Palme-vän".

Han underrättas om att Ingalill Myhrberg vid förhöret inte har något minne av att hon och Christer diskuterat någonting särskilt kring den tidigare omnämnda statyetten, föreställande Tage Erlander. Christer säger där spontant att Ingalill och han hade smeknamn på Tage och det var "Tagge Urlander". Enligt Christer så var det ett eget smeknamn som bara de två använde på Tage och han är helt övertygad om och helt säker på att de har fört spontana samtal om Tage Erlander och statyetten som fanns hemma hos Ingalill Myhrberg.

Christer minns ett tillfälle när de hade pratat om statyetten och då hade Ingalill lagt huvudet på sned och sagt; "han är så fin".

Christer har inte känt till tidigare under vilka omständigheter som Ingalill fått eller köpt denna statyett av Tage Erlander.

Christer underrättas vidare om att Ingalill Myhrberg i förhöret även sagt att hon är absolut säker på att Christer inte visat henne sitt pass med någon autograf utav Tage Erlander. Ingalill Myhrberg har också sagt att hon borde ha kommit ihåg om det skulle ha varit som så att Christer hade omnämnt någonting att Tage Erlander skulle ha skrivit sin autograf i hans pass. Ingalill Myhrberg minns alltså ingenting av det som Christer relaterat.

Beträffande Ingalill Myhrbergs uppgifter så kommenterar Christer detta med att; "detta är ingen konstruktion" samt "jag är fullständigt övertygad om att jag visat passet för Ingalill Myhrberg".

Christer har påkallat undersökning kring sin benskada som skulle ha uppstått i samband med fotbollsspel på Täbyanstalten hösten 1986.

P om
KD 10611

Christer tillfrågas om han minns vad sjuksköterskan hette som vårdade hans ben. Christer har inget minne av sjuksköterskans namn, men han minns däremot att kvinnan var cirka 45 - 50 år gammal, hade hes röst, rökte mycket samt att hon hade ett ampert utseende.

Beträffande skadan så uppger Christer på frågor att han fick två till tre behandlingar av sjuksköterskan. Vid en av dessa behandlingstillfällen så hade sköterskan infunnit sig på fritid - det var fråga om en helgdagskväll. Enligt Christer så hade behandlingen enbart bestått av omläggning. Christer upplyses om att sjuksköterskan - som heter Birgitta Hilding - att hon icke kan erinra sig Christer personligen eller den skada som han har omnämnt. Christer underrättas vidare om att det i sjukjournalen icke har gjorts någon notering om den av honom relaterade benskadnan.

Christer upplyses om att det finns noterat att han 1977-07-27 opererat vänster fot på Danderyds sjukhus. Christer protesterar och säger att det var inte på Danderyds sjukhus som operationen utfördes utan detta skedde på Karolinska sjukhuset. Beträffande skadan, så säger Christer, att han tjuvåkade på pendeltåget och fick foten i kläm mellan tåget och perrongen vid Ulriksdals station. Han fördes sedan med ambulans till Karolinska sjukhuset. Christer erinrar sig också att skadan skedde den 8 juli 1977. Enligt Christer så har det icke förlegat några bestående men efter den skadan.

Christer underrättas vidare om att det finns noterat att han den 28 augusti 1980 behandlades för ett skavsår på ena foten. Christer erinrar sig att han vid det tillfället hade permission från Kumla och att han då inte hade någonstans att bo. Han var då ute i skogen ett par tre dagar i sträck samt att han då hade läderstövlar. Dessa stövlar var mycket hårda i hälarna och han fick ett ordentligt köttår på den ena hälen. Enligt Christer så var det på vänstra hälen. Några övriga komplikationer, mer än att det behandlades på Kumlaanstaltens sjukavdelning, har icke förekommit enligt Christer.

Beträffande den tidigare omnämnda knäskadan vid Täby fångvårdsanstalt, så säger Christer att han påkallar ytterligare utredning. Han erinrar sig att en

Pom
KD 10731

kvinnlig vårdare, med ett kort finskt namn, hade kommit fram till Christer omedelbart efter det att han hade erhållit skadan. Enligt Christer så känner den här kvinnliga vårdaren och Christer varandra sedan tidigare. De hade 1983 arbetat tillsammans på Lundens ungdomsgård i Sollentuna. Därefter möttes de sedan - vid första tillfället - igen under det att Christer vårdades på fångvårdsanstalten i Täby 1986. Christer är säker på att hon ska kunna styrka hans berättelse.

Därmed är förhöret slut beträffande redovisning av undersökningar som påkallats av Christer. Christer är införstådd med att redovisning kommer att ske vid nästa förhör om något nytt redovisats till förhørsledarna.

Christer underrättas om att vare sig Anders Olsson eller Risto Birkstrand vid förhör kunnat bekräfta Christers uppgifter om vad som förevarit på morgonen den 1 mars 1986 i hans lägenhet vid 08.00 - 09.00 tiden. Christer kommenterar detta med att han vidhåller exakt de uppgifter som han lämnat i tidigare förhör; att Anders var hemma hos honom och satt på sängkanten bredvid Christer när han pratade med Risto Birkstrand. Det var också Risto Birkstrand som hade ringt till Christer.

Christer underrättas även om att Risto Birkstrand i förhöret berättat att han minns att han hade varit inne i en fiskaffär och där gråtit. Därefter minns Risto Birkstrand inte någonting om vad som förefarit.

Christer tillfrågas om han har något minne av om för vem han har berättat var han varit på kvällen den 28 februari 1986. Med "ha varit" menar förhørsledaren i förhållande till Sveavägen/Tunnelgatan. Christer nämner att han har sannolikt berättat för Anders Olsson att han hade varit "där inne i går kväll". Christer minns inte att han skulle ha berättat någonting för någon annan person. Christer kommenterar med att han förmodligen har berättat om vad han gjorde på kvällen för "Hogge" Holmqvist. Christer tror att han kan ha sagt; "ja, jag var ju där i närheten". Enligt Christer kan det ha varit något liknande det som har citerats som han har sagt.

po m
WD 10684
WD 10698

po m
WD 10823

Christer underrättas om att Anders Olsson i förhör uppgivit att Christer vid samtal med honom - en vecka till en månad efter mordet - berättat "jag var ju precis där, jag var ju där av alla". Christer kommenterar detta med att "ja, det var ju konstigt". Christer menar med detta att uttryckssättet var konstigt.

Pom
UD 10737

Vidare underrättas Christer om att Stig Gustavsson i förhör berättat att han och Christer sammanträffat två dagar efter mordet. Sammanträffandet hade ägt rum i samband med att Stig Gustavsson skulle ha tömt sopor. Gustavsson har i förhör sagt att Christer då nämnt följande; "jag var där ute på Sveavägen". Christer kommenterar detta med att "det är fullt möjligt, jag gick ju på Sveavägen, både dit och hem".

Gustavsson har i förhör också sagt att Christer vid samma samtal nämnde; "att han sett makarna Palme på Sveavägen". Detta kommenterar Christer med att "det är helt fel", "i helvete heller", "oh nej". "Det har jag verkligen inget gjort". Christer tillägger här att han har aldrig sett makarna Palme "in live" vare sig ensamma eller tillsammans. Det enda som Christer har sett av makarna Palme är när de har varit på tv och i tidningar.

UD 10746
UD 10689

I tidigare förhör har vi noga gått igenom där Christer har fått berätta om att han icke vid något tillfälle har kastat några av sina kläder. Han tillfrågas under detta förhör om det vid något tillfälle har hänt att han skulle ha bränt några kläder. Christer erinrar sig direkt ett tillfälle som, enligt honom, måste ha varit före 1986. Orsaken till att Christer säger att det är före 1986 är beroende på att det är bra länge sedan händelsen inträffade. Han kan dock inte sätta denna händelse i förhållande till någon annan och på det sättet relatera den. Det enda som Christer är säker på det är att det var före 1986 som denna händelse har utspelats.

Händelsen som sådan skulle ha inträffat en söndag. Christer hade tvättat kläder nere i fastighetens tvättstuga. Det fanns ingen torktumlare, utan Christer hängde kläderna på sträck i grovtvättstugan. När tvätten var torr så tog Christer ett överkast och lade ner alla kläder i detta. Han formade sedan

överkastet till en säck och bar upp kläderna till sin lägenhet. Han placerade kläderna på en stol. Enligt Christer så har stolen en träsits, men ovanpå träsitsen så finns det en lös sits som innehöll en blandning av krollsplint.

När Christer hade placerat tvätten på stolen så begav han sig till Erling Ofstad. Ofstad var inte hemma, utan Christer gick tillbaka till sin bostad.

När han kom in så gick han och satte sig på toaletten för att uträtta behov.

I samband med detta så började han att känna att det luktade brandrök i lägenheten. Då han kom in i rummet, så slog det lågor upp ur tvättsäcken. Christer tog säcken och sprang ut med den på balkongen. Han skakade ur alla kläderna på betonggolvet på balkongen. En del av kläderna brann väldigt kraftigt, enligt Christer och dessa kastade han ut från balkongen och ner på snön.

Bland annat så minns han att ett utav klädesplaggen som han kastade ut var en täckjacka, som hade tillhört Spinnars. Enligt Christer så fanns det när han kastade ut den bara en arm kvar av täckjackan. Det övriga hade brunnit upp. I samband med att Christer kastade ut vissa av plaggen ner på marken, så såg han att grannen underst, Anders Olsson, såg vad han företog sig. Samtidigt med detta så kom även Stig Gustavsson in i Christers bostad. Christer erinrar sig att han sagt till grannen under Anders Olsson att det hade börjat på att brinna i hans tvätt och det var därför som han hade kastat ut brinnande plagg. Beträffande Gustavsson så var han med ute på balkongen och såg när Christer sopade ihop sotflagor och liknande. När Gustavsson kom in i lägenheten så hade det slutat att brinna. Christers bedömning är att ungefär två tredjedelar av tvätten gick att rädda, medans uppskattningsvis en tredjedel av tvätten blev helt förstörd. Förutom Spinnars täckjacka så hade det dessutom förstörts några skjortor och tröjor som tillhörde Christer.

Enligt Christer så hade Spinnars bett honom att tvätta denna täckjacka.

Christer minns vidare att han har berättat för Gustavsson att han hade begivit sig bort till Ofstad, men att Ofstad, tack och lov, inte hade varit hemma.

Christer berättar vidare att han har två stolar hemma. Den ena av dessa stolar är den som tidigare omnämnts i berättelsen. Den stolen har ett blått tyg överdraget över själva sitsen. Om man tar bort tyget så ser man en stor och omfattande brännfläck. Den andra stolen har själva sitsen med krollsplinten kvar. Christer

pom
KD 10759

vet att grannarna i huset mittemot hans lägenhet såg när kläderna brann och att han kastade ut dessa från balkongen.

Beträffande grannar i huset, så har Christer inget minne av att någon annan av dessa skulle ha sett branden som han tidigare omnämnt. Christer hade efter branden varit nere på gården och samlat ihop de klädespersedlar som fortfarande fanns där. Bland annat hade han tagit hand om ärmen till Spinnars täckjacka. Sannolikt senare samma dag, eller möjligtvis någon dag därefter, så träffades Spinnars och Christer. Christer omtalade då om branden i kläderna för Spinnars. Christer visade även resterna av Spinnars täckjacka för honom. Spinnars hade då bara kommenterat detta med att det var ju ingenting att göra åt detta för det är ju fråga om en olycka.

Christer tillfrågas om han i samband med att han har varit berusad kan ha yttrat; "jag har skjutit honom och jag ångrar ingenting". Christer säger på detta helt säkert; "nej".

Därefter tillfrågas Christer om han under samma förutsättningar kan ha yttrat; "man ska ingenting ångra och vore han inte skjuten så skulle han skjutas en gång till". På detta svarar Christer starkt, bestämt; "nej".

Vidare tillfrågas Christer om han skulle kunna ha yttrat; "vore han inte död så skulle han skjutas en gång till". Christer svarar på samma bestämda sätt; "nej".

Christer tillfrågas om han i samband med berusning kan ha yttrat; "jag tycker det är bra att han är skjuten". Christer svarar även på detta med ett bestämt nej.

Christer tillfrågas om han under berusning kan ha yttrat för sig själv och då åsyftande Olof Palme i ett sammanhang använt orden "ångra", "skjuta". Christer kommenterar detta direkt med "nej".

I detta skede så upplyses Christer om att ett vittne iakttagit och hört honom

på Rotebro station i september 1988. Christer hade då varit berusad och enligt vittnet varit mer aggressiv och arg än vanligt. Enligt vittnet så hade det enbart varit Christer och vittnet på perrongen. Vittnet som hade sett Christer vid flera tidigare tillfällen, hade lagt märke till att Christer domderade och svor mer än vanligt samt pratade i vredesmod om "jävla Olof Palme".

Christer kommenterar detta med "det är helt fel. Jag älskade den mannen så det kan jag inte ha sagt". Enligt Christer så har han aldrig någonsin uttalat sig negativt om Olof Palme.

Christer upplyses om att vittnet hade iakttagit när Christer skulle passera spärren framför vittnet. Porten som Christer valde var låst och det var i samband med detta som de tidigare citerade meningarna hade uttalats av Christer. Christer säger; "det är helt lögn från början till slut". Enligt Christer är det en konstruktion.

kd 10677 Christer upplyses om att lokföraren och vakten på pendeltåget som Christer uppger sig ha åkt med fredagen den 28 februari 1986, kl 22.46 från Stockholms central och norrut har hörts. Ingen av dem kan erinra sig att de väckt någon person vid Märsta station denna kväll. Detta med anledning av att Christer i förhöret uppgivit att han somnade på tåget och blev väckt av någon konduktör i Märsta. Christer kommenterar detta med att faktum kvarstår "och så var det".

Christer tillfrågas om vad han allmänt känner till om terroristorganisationer och svarar på detta; "ingenting". Christer säger att som alla människor vet så känner även han till att det i Tyskland fanns en liga som heter Bader Mainhof samt att det i Italien finns en Röda Brigaden-terroristorganisation. Enligt Christer så är detta i stort vad han känner till om terroristorganisationer.

Beträffande sin uppfattning om terrorism, så berättar Christer att han i stort anser att terrorism är meningslöst och att det inte gagnar någonting. Enligt Christer så är terrorism helt fullständigt meningslöst och leder till repression.

Christer uppger att denna uppfattning om terrorism har han haft i hela sitt vuxna liv. Han har icke ändrat uppfattning eller haft några andra åsikter tidigare.

Beträffande sin åsikt om terrorism så erinrar sig Christer en händelse som inträffade på krim, Kungsholmen om att han träffat krkom Thorin. Krkom Thorin hade ställt liknande frågor om terrorism och Christer hade då svarat på samma sätt. Vid detta tillfälle kvitterade Christer ut ett par svarta byxor som hade varit i beslag. Orsaken till att de var i beslag var den tidigare relaterade händelsen med att Tingström greps. Händelsen som sådan utspelade sig i början av 1984.

På direkt fråga så uppger Christer att han aldrig har sympatiserat med någon terroristorganisation. Han har icke vid något tillfälle uttryckt någonting sådant.

Vidare så uppger Christer på frågor att han har inte varit imponerad av terrorism. Enligt Christer är det tvärtom, att han inte alls imponeras av terroristgrupper eller deras verk och han anser att terrorism är oöverlagt och korttänkt. Christer uppger sig icke ha läst någonting om terroristorganisationer. Förhørsledaren förtydligar sig och säger att han med läst menar mera än vad som har framgått i tidningar. Christer vidhåller då som tidigare att han icke har läst någonting om terroristorganisationer. Christer vill förtydliga sitt ointresse av terrorism och säger att om det står någonting om terrorism i tidningar och liknande, så läser han i stort sett bara rubriken och därefter lämnar han denna artikel.

Christer uppger att han icke har diskuterat eller pratat med någon person om terroristorganisationer. Christer tillfrågas om han har något minne av att han varit intresserad av Bader Meinhof, i samband med att han sällskapade med Agneta Adelholt. Christer kommenterade detta med att "det kan jag inte ha varit". Christer erinrar sig att det är möjligt att han i samband med att någon av ligamedlemmarna tagit sitt liv och skjutit sig själv i fängelsecell haft någon form av samtal med någon person. Enligt Christer så kan han vid

Pom
WD 10739

det tillfället haft något intryck av att fängelsepersonal eller liknande kan ha legat bakom självmorden. Christer erinrar sig vidare att han fann det väldigt osannolikt att terroristmedlemmarna skulle kunna ha fått in vapen och liknande på en sådan pass hårt bevakad anstalt som det var fråga om vid detta tillfälle. Enligt Christer så kan ett visst resonemang ha förekommit runt detta, men detta, menar Christer, har ingenting att göra med att han på något sätt skulle ha varit intresserad av Bader Mainhof terroristorganisation betraktat.

Christer upplyses om att Agneta Adelholt i förhör nämnt att Christer ofta tyckte att de kunde göra så mycket fast de var så några. Christer menar här att detta resonemang är helt obekant för honom. Detta är enligt Christer helt emot hans uppfattning, eftersom han tycker att de inte kan uträtta någonting.

Christer upplyses om att Agneta Adelholt i förhör berättat att hon ansett Christer vara imponerad av terroristorganisationen. Christer säger att det är helt fel. Vidare upplyses Christer om att hon i förhöret berättat att han var imponerad av deras sätt att agera, att de hade vapen och att de vågade skjuta samt att de bar masker. Enligt Christer så är detta barnsligt och rena rappa-kaljan. Agnetas uppfattning var även att hon ansåg att Christer skulle vilja ta efter terroristorganisationens sätt att agera. På detta svarar Christer att hon måste vara dum i huvudet och menar samtidigt att han vid den tidpunkten enbart pratade om den "förlåtande" makten, "Jesus Kristus Guds enfödde son, vår Herre".

Christer vill även ha till protokollet att han 1984, i samband med besök hos Agneta Adelholt, hade varit ute tillsammans med hennes barn på julmarknaden i Katrineholm. Hon hade då gått in i en affär och köpt Nya Testamentet till Christer. Christer hade då menat att han hade så pass många exemplar av bibeln och Nya Testamentet så han behövde inget ytterligare exemplar. När de kom hem till Agnetas bostad så skrev Christer, efter en diskussion med Agneta, på insidan av pärmen om Petrus ena brev. Christer bad Agneta att om hon någon gång skulle läsa i skriften så skulle hon läsa just detta brev från Petrus.

Christer skrev även en hänvisning till själva verserna. Enligt Christer så behandlar detta brev männens förhållande till kvinnor och vice versa. Enligt Christer så lade Agneta ner detta exemplar av Nya Testamentet i en låda och sannolikt har hon detta exemplar kvar i sin lägenhet. Christer uppger sig ej ha några terroristiska tankegångar eller vilja agera på något sätt i terroristisk verksamhet.

*Pomn
KD 10681*

Astrid Thorén har uppgivit i förhör att han har träffat Christer på Centralstationen under påsken 1986. Christer hade då omnämnt för henne att han skulle åka till Köln. Christer reagerade då väldigt frågande inför detta och säger att han då var på väg till Katrineholm. Orsaken till detta var att han dagen före skärtorsdagen, påsken 1986, hade ringt till Ingalill Myhrberg. Han hade då inte besökt hennes bostad sedan 1983. Under samtalet blev det bestämt att Ingalill skulle tillaga ugnskyckling och Christer skulle hålla med dricka. Christer skulle sedan komma till henne på skärtorsdagen och där stanna över en natt. När han träffade Astrid Thorén så var det vid detta tillfälle när han var på väg att besöka Ingalill i Katrineholm. Christer minns att Astrid Thorén hade berättat att hon var på väg till sin syster i Småland. I frågeställningar kring detta, så säger Christer att han har aldrig varit i Tyskland och han kan inte se något skäl till varför han skulle ha nämnt detta för Astrid Thorén.

Beträffande besöket i Katrineholm, hos Ingalill Myhrberg, så uppger Christer att när han kom dit så hade Ingalill besök av en äldre dam. Christer kan ej erinra sig namnet på denna äldre dam. Det var enligt Christer stor åldersskillnad mellan Ingalill och den äldre damen. Han finner det troligt att Ingalill kan identifiera kvinnan ifråga. Christer erinrar sig vidare att han bjöd kvinnan på portvin. De åt sedan middag tillsammans och därefter så lämnade den äldre kvinnan Ingalill Myhrbergs bostad. Dagen därpå, på förmiddagen, så lämnade Christer Ingalill och åkte från Katrineholm tillbaka till bostaden i Rotebro.

Christer har inget minne av att han skulle ha pratat inrikespolitik med Agneta under den tiden som de var tillsammans. Christer upplyses om att

Agneta berättat i förhör att Christer aldrig pratade om den sedvanliga blockpolitiken och detta är också ett intryck som Christer har, att några sådana samtal har inte förts. Christer har vidare inget minne av att han skulle ha talat om vilken parti-tillhörighet han hade eller vad på vilket parti han röstade på. Han minns vidare inte att de över huvud taget skulle ha pratat om socialdemokrater eller statsminister Olof Palme.

Christer upplyses om att Agneta sagt i förhör att hon aldrig hört Christer säga något hatiskt om statsminister Olof Palme. Christer nämner spontant här att han inte känner till vad Agneta röstar på för parti eller vad hennes politiska åsikt är. Han har inget minne av att han skulle ha uttryckt någonting särskilt positivt om Lennart Geijer. Han finner det dock inte omöjligt med tanke på den bakgrund som han har inom kriminalvården. Christer säger här att han personligen uppskattade Lennart Geijer.

Christer upplyses om att Agneta sagt i förhör att han har uttryckt sig positivt om Lennart Geijer. Han tillfrågas då om det finns någon särskild händelse som ligger bakom att han har ett positivt intryck av Lennart Geijer. Han nämner då att han 1975 - 1976 hade ett halvt år kvar av ett fängelsestraff och satt på Kumlaanstalten. Han skrev då ett brev till regeringen och begärde nåd av den återstående tiden och fick så småningom ett svar från Lennart Geijer, som på uppdrag av regeringen, då meddelade att de hade lämnat hans ansökan och begäran utan bifall. Avslaget hade, enligt Christer, undertecknats personligen av Lennart Geijer och det är möjligt att det är detta som ligger bakom det intryck som Agneta Adelholt har redovisat i förhör beträffande Lennart Geijer.

Agneta har i förhör omnämnt att Christer tyckt klart illa om Anna-Greta Leijon, vid tiden för deras umgänge 1984. Christer säger att han har över huvud taget inga speciella åsikter om Anna-Greta Leijon, kanske att han vid någon tidpunkt i allmänna ordalag, har omnämnt att han tyckt att hon har fått en plats i partiet utan att anstränga sig. Något annat direkt negativt kring Anna-Greta Leijon har inte Christer här att förmedla.

Agneta har vidare sagt i förhör att det negativa om Anna-Greta Leijon så har Christer uttryckt i samband med att de diskuterat Bader Mainhof och deras effektivitet och liknande. Christer säger bara här; "nej,nej,nej".

Enligt Christer så är det helt felaktiga uppgifter som Agneta lämnar. Christer tillfrågas då om varför hon skulle lämna felaktiga uppgifter på denna punkten och Christer svarar på detta; "vad vet jag, vad vet jag".

Agneta har vidare i förhör redogjort för att hennes uppfattning om Christer är att han hade högerextremistiska åsikter samt "relativt långt ut på högerkanten". Enligt Christer så är detta helt felaktigt av Agneta. Bland annat så har Agneta uppgivit att Christer hade en bok hemma hos henne, vid namn "Doktor Göbels Ministerium". Boken var skriven av Stig Johansson. Christer erinrar sig efter en stund att det är möjligt att han har haft boken där, men att han har inte läst boken då han tyckte den var helt ointressant. Christer kommenterar vidare med att han läser en hel del böcker och att han har läst bl.a en bok som avhandlat andra världskrigets del om Stalingrad-kriget.

Christer upplyses vidare om att han har skrivit sitt namn på insidan av boken och daterat den med år 1976.

Bandbyte

Förhöret avbrytes för rast klockan 13.10.

Förhöret återupptages efter rast kl. 13.25.

Beträffande boken "Doktor Göbels Ministerium" så vidhåller Christer att han har inte läst den boken. Förhørsledaren citerar ett stycke som har markerats i boken och som inledes med "ju större lögnen är desto större är utsikterna för att den ska bli trodd, eftersom de flesta människor inom folkets stora massa i djupet av sitt hjärta visserligen inte är medvetet och avsiktligt dåliga men så enkelt och primitivt funtade att de lättare faller offer för en stor lögn än en för en liten".

POM
KD 10739

Christer har inget minne av att han skulle ha läst boken som nu har citerats. Han säger att om han gör understrykningar så brukar han även dessutom göra notering på försättsbladet i boken om vilka sidor som han har haft särskilt intresse av och gjort understrykningar i. Beträffande boken "Doktor Göbels Ministerium", så säger Christer vidare att det är möjligt att boken har varit utlånad till någon annan person.

Därefter övergår förhöret till att Christer förevisas fullmakten som han enligt egen uppgift har skrivit på klubben Oxen den 28 februari 1986, på sätt som tidigare relaterats. Christer tillfrågas om namnet Bengt Larsson har skrivits av honom. Christer säger att han har skrivit namnförtydligandet, men icke namnteckningen Bengt Larsson. Vem det är som har skrivit namnteckningen Bengt Larsson, känner Christer inte till.

Förutom att ha bevittnat namnteckningen och skrivit sin egen namnteckning på fullmakten, så uppger Christer att han såg när Lena Åkerlund skrev sitt namn, dessutom när Sigge Cedergren skrev sitt namn. Han har dock inget minne av att "Bengt Larsson" skrev sitt namn på fullmakten. Enligt Christer så måste det ha funnits någon person i anslutning till fullmaktens upprättande som hette Bengt Larsson och var intresserad och ville bevittna Lena Åkerlunds och Sigge Cedergrens namnteckningar. Christer menar att det är mest troligt att den av honom beskrivna ljushåriga mannen är den som har skrivit namnet Bengt Larsson.

Christer förevisas ett fotografi som är märkt S 436 samt S 359, föreställande en man med ljust hår och som på bild S 436 är tillsammans med Christer Pettersson. Christer säger att det är den mannen som han avser. Det är den mannen som satt vid bordet på klubben Oxen under den aktuella kvällen den 28 februari 1986. Han är dock inte säker på att det är den mannen som har skrivit namnteckningen Bengt Larsson på fullmakten, men för att återigen förtydliga sig, på fråga, så säger Christer att det är den mannen som han var tillsammans med på klubben Oxen den 28 februari 1986, ifrån klockan 19.30 till klockan 22.25.

pom
WB 10733

WB 10397
pom
pom
WB 10393-1

WA 10389

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

Enligt Christer så råder det ingen tvekan om att det är den mannen som han avser.

Beträffande fullmakten så upplyses Christer om att Lena Åkerlund i förhör sagt att hon känner igen fullmakten, men vet inte när, var, hur eller varför den har upprättats. Hon har vidare uppgivit att hon känner inte till namnet Christer Pettersson eller Bengt Larsson.

Christer upplyses vidare om att Sigge Cedergren sagt i förhör att han inte känner till någonting om fullmakten och att han känner inte någon person vid namn Bengt Larsson. Christer kommenterar detta med att det var på hans begäran som fullmakten upprättades och att det är han som har skrivit under fullmakten. I samband med detta så underrättas ^{han} om att fullmakten har inte skrivits under av Sigge Cedergren utan enbart av Lena Åkerlund, Bengt Larsson och Christer Pettersson. Christer säger här att han till att börja med upprättade fullmakten och skrev då Lena Åkerlunds personnummer på fullmakten, men att detta har strukits. Detta berodde på, enligt Christer, att han fick oklara uppgifter om vem som skulle vara fullmaktshavare eller inte vid detta tillfälle.

Beträffande kvällen den 28 februari 1986 så tillfrågas Christer om han säkert minns att han hade nycklar och att han låste efter sig, som han tidigare har berättat om i förhör. Han är helt säker på att han hade nycklar och låste upp dörren när han kom tillbaka ifrån Stockholm senare på natten.

Christer tillfrågas av förhørsledaren om det inte var som så att han vid denna tidpunkten var utan nycklar. Christer säger då att han endast var utan nycklar till denna bostad vid ett tillfälle och det var i juli månad 1985 och tre månader framöver, som han har varit avsaknad av nycklar till lägenheten. Förlusten av nycklarna hade ägt rum i samband med att han var i hop med en tjej som bodde i en lägenhet på Fridhemsgatan i Stockholm. Han minns inte exakt portnummer, men det var i huset intill tunnelbanan. Vid detta tillfälle så hade han sovit över hos denna tjej en natt. Han vill minnas att det var en fredagnatt. Det hade befunnit sig i lägenheten och sovit där mellan

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Försätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria Utskriftsdatum

10 sak

klockan 01 - 06 på morgonen. När Christer vaknade klockan 06.00 på morgonen så begav han sig till duschen och efter detta när han klädde på sig, så upptäckte han att hans nyckelknippa var borta från byxorna. Under natten hade även en annan man uppehållit sig i samma lägenhet. Denna man hade redan innan Christer gick in i duschen, lämnat lägenheten. Christer misstänkte att denna man hade snott hans nyckelknippa. Christer fann det dock väldigt märkligt eftersom mannen inte skulle ha någon nytta utav hans nycklar, då han över huvud taget inte kände till var Christer hade sin bostad. Christer försökte sedan att få reda på var nycklarna var, eftersom han då helt saknade kontanter. Christer tillägger att han hade inte ens råd att anlita en låssmed vid detta tillfälle. Vid ett tillfället, sannolikt på lördagen, så återkom han till tjejen i lägenheten på Fridhemsgatan och sökte igenom lägenheten för att försöka finna nycklarna, vilket dock inte lyckades. På grund av avsaknad av pengar så uppehöll han sig på natten mellan lördag och söndagen i en barack, tillhörig I-1, där han sov. Senare på söndagen, fortfarande dagarna efter händelsen, så slog han sönder lilla fönstret till köket i sin bostad. Han använde då en hammare som han antagligen lånade av Stig Gustavsson. Christer är dock lite osäker på om det var Stig Gustavsson eller någon annan granne, eventuellt Anders Olsson, som han lånade hammaren av.

Som tidigare omnämnts, så var Christer utan kontanter och han lagade fönstret med hjälp av Norrvikens Glas, som sedan skickade räkningar till Christer under en längre tid framöver. Christer säger att han fortfarande har denna räkning obetald och att uppgift om detta torde finnas vid Norrvikens Glas. För att komma in och ut i lägenheten så gjorde Christer som så att han klättra ut och in genom köksfönstret. Efter tre månader så lät han dock dyrka upp dörren och därefter byta låskolv. Enligt Christer så var dörren låst med både sjutillhållarlås och patentnyckel vid detta tillfälle. Allt detta byttes sedan ut av låssmed.

Christer kan inte erinra sig namnet på låssmeden som bytte lås i hans dörr, men han vill minnas att det betalades och effektuerades av "Soss" i Sollentuna kommun. Christer tror att även detta finns noterat på "Soss" i Sollentuna.

Beträffande förlust av nyckel så uppger Christer att han dessutom vid ett tillfälle, sommaren 1988, förlorade sin nyckel i Sollentuna Centrum. Det var i samband med att han och andra satt och söp ute på några bänkar och nyckelknippan försvann ~~de~~. När han kom till bostaden så lånade han en kastrull av Stig Gustavsson och slog sönder samma lilla köksfönster som tidigare omnämnts vid det tidigare tillfället. Han använde sig nu sannolikt av Sollentuna Glasmästeri eller eventuellt Norrvikens Glasmästeri för att laga fönstret. Beträffande dörren, så vill Christer minnas att han anlitate Sollentuna Låsservice. Christer säger under indikeringen att han är helt säker på att han anlitate Sollentuna Låsservice beträffande byte och demontering av låset i dörren. Beträffande detta tillfälle så minns han att han hade inne i sin bostad en nyckel till patentlåset, men att han hade ingen sjutillhållarlåsenyckel. Killen som utförde uppdyrningen av låset tog med sig sjutillhållarlåset och gjorde någon form av ingrepp i detta. Han återkom sedan med ett funktionellt sjutillhållarlås och Christer fick då tre nycklar till detta. Christer erinrar sig att detta kostade sammanlagt 350 kronor.

Christer tillfrågas om han under tiden från sommaren 1985 och till sommaren 1988 varit utan nycklar vid något annat tillfälle. Han säger på frågor att han inte varit utan nycklar, förlorat några nycklar vare sig under en dag eller vecka eller under någon annan tidsrymd.

Christer vill ytterligare förtydliga sig och säger att han vid flera tillfällen ringt till Sollentuna-hem om att portlåset har varit ur funktion. Med portlåset menar han att det ska automatiskt stänga porten till fastigheten klockan 21.00 på kvällarna. Vid det tillfällen som Christer har noterat att det har varit något fel på låset så har han ringt till Sollentuna-hem och påtalat det hela. Dessutom, säger Christer, så har det hänt vid flera tillfällen att han har varit och känt på vindsdörren till fastigheten. Detta beroende på att det har ofta hänt att ungdomar har gått in på vinden och suttit där och rökt. Detta tycker Christer är fel och därför brukade han ofta känna på dörren och kontrollera att den är stängd samt att inga obehöriga finns på vinden.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 | 06 | Utskriftsdatum
Förhörprot | Promemoria

10 | sak

Christer säger på frågor att han den 28 februari 1986, på kvällen, när han kom hem från Stockholm, inte har något minne av att det ska ha varit något fel på låset. Han har ej heller något minne av att han skulle ha begärt hjälp med att få öppning av porten. Han anser sig ej heller ha något minne av att det har varit något fel på låset.

Christer är säker på att han vid detta tillfälle använde sig av nyckel, dels att ta sig genom porten till fastigheten och dels att han låste upp lägenhetensdörren intill sin bostad.

Angående frågeställningen kring nycklar och tillgång på nycklar, så säger Christer att Sollentuna-hem inte har någonting med nycklarna till respektive fastighet i bostadsområdet att göra. Christer kommer här med en reservation och säger att Sollentuna-hem kan hjälpa till med att få nya vinds- eller tvättnycklar, men däremot inte patent- eller sjutillhållarlåsnnycklar. Det sista tillfället, sommaren 1988, så förlorade Christer både vinds-, tvättstugunyckel och patentnyckel samt sjutillhållarlåsnnyckel. Han hade dessa fyra nycklar på nyckelknippan.

WD 10737
Christer är säker på att han hade katten Måns hemma på natten den 28 februari 1986. Beträffande detta så säger Christer att han vid den tidpunkten hade två katter, förutom katten Måns så fanns det även en katt som han kallade Hogan. Beträffande Hogan så säger Christer att i samband med att han avtjänade ett kortare straff, från september 1986 till mars 1987, så försvann katten. Katten Måns var inackorderad hos Stig Gustavsson, men däremot hade Spinnars hand om katten Hogan. När Christer ringde till Spinnars vid något tillfälle så fick han reda på att Spinnars hade överlämnat katten till Risto Birkstrand. När Christer något senare var i kontakt med Risto Birkstrand per telefon, så omtalade denne på fråga från Christer att han hade givit bort katten till någon snäll svensk. Vem denna snälla svensk var, har Christer aldrig fått reda på. Han har aldrig sett till katten Hogan efter detta.

Christer svarar på fråga att han är säker på att han hade båda katterna i sin bostad den 28 februari 1986. Beträffande katterna så berättar Christer vidare att normalt sett så befinner sig Måns hemma hos Stig Gustavsson fem nätter av veckans sju. Detta beror bl.a på att Stig Gustavsson har berättat för Christer att han sover väldigt dåligt om nätterna, men om Gustavsson däremot har katten Måns hos sig så sover han betydligt bättre. Enligt Christer så har Gustavsson berättat för honom att han är uppe om nätterna till tre, fyra. Christer ändrar sig här och säger att Stig Gustavsson ligger och läser till framemot klockan tre - fyra om nätterna och då är han även upp och röker om han inte har katten Måns där. Gustavsson har, enligt Christer, berättat vid hundratals tillfällen hur skönt det är när han släcker lampan och katten hoppar ner från sin vanliga plats i fåtöljen inne i sovrummet, och kommer upp och lägger sig bakom knäna på honom. Gustavsson lär då somna omedelbart. Detta gör, enligt Christer, att han inte vill ta in katten på nätterna, utan låter katten få vara kvar hos Gustavsson.

På direkta frågor så uppger Christer att varje gång som han passerar förbi Stig Gustavssons dörr så trycker han på ringklockan. Förhørsledaren har fått den uppfattningen att Christer avser att detta sker varje gång som han passerar dörren, men detta rättar Christer och säger som så att det enbart förhåller sig som så att han enbart ringer på ringklockan hos Stig Gustavsson när han har för avsikt att besöka honom. Normalt sett så kommer då Stig Gustavsson och öppnar dörren om han inte vill vara ifred eller om det är någonting annat som lägger hinder i vägen för att Christer besöker honom.

Christer säger vidare att han och Stig Gustavsson har ett förfarande genom att banka på väggen till varandras lägenheter. Detta sker på så vis att om Christer vill Stig Gustavsson någonting så knackar han en signal på väggen till Gustavssons lägenhet. Signalen är "hälsan för halsen, Bronsol". Om Gustavsson då är hemma och skulle tycka att det var trevligt att Christer kom in till honom så gör han samma signal tillbaka till Christer och då vet han att han ska gå in till Gustavsson.

Christer säger sedan på frågor att när de har signalerat till varandra och Christer ska gå in till Gustavsson så dunkar han antingen till på fönstret till Gustavssons lägenhet, eller också ger han en signal på ringklockan till Gustavssons dörr. Då är det inte fråga om att ge samma signal som de tidigare har avgivit "hälsan för halsen, Bronsol", utan det är fråga om en kort signal vid detta tillfälle.

Enligt Christer så sker den här signalen kanske tio gånger i veckan. Enligt Christer så kan den här signalen utväxlas när som helst på dygnet, morgon, middag kväll samt nätter.

På direkt fråga så uppger Christer att det är inte fråga om någon signal till Gustavsson att Christer har kommit hem. Signalen som sådan är enbart en fråga till varandra om de ska träffas, enligt Christer.

Christer tillfrågas om han har sänt signalen till Gustavsson efter det att han har kommit hem på natten den 28 februari 1986. På detta svarar Christer; "nej".

Orsaken till att Christer är så säker på detta är att när han kom hem så satte han igång och tog sitt tjack. Detta är, enligt Christer, som så att då vill han inte träffa någon människa. Detta gör att Christer är helt säker på att han inte har signalerat över till Gustavsson när han kom till bostaden.

Beträffande överlämnandet av amfetaminet på klubben Oxen den 28 februari 1986 så säger Christer som tidigare i förhör, att han erinrar sig att detta överlämnades av Sigge Cedergren i ganska omedelbar närhet till att Sigge kom till klubben.

Christer säger här att han vet inte varifrån Sigge hämtade amfetaminet. Om det var i någon annan del av lokalen, eller om han gick ut i bilen eller liknande och hämtade det.

Christer säger här att han icke har något minne av vid vilken tidpunkt som amfetaminet överlämnades till honom på kvällen den 28 februari 1986.

Det måste i alla fall ha varit mellan klockan 20.00 och 22.25. I flera frågeställningar kring överlämnandet av amfetaminet, så säger Christer, att han kan inte säga när han fick påsen med amfetaminet av Sigge Cedergren, men någon gång mellan, som han säger, åtta och halv tio. (Förhørsledarens notering; mellan kl. 20.00-22.00).

Christer upplyses om att Sigge Cedergren i förhör sagt att han överlämnat amfetamin till Christer ganska omedelbart efter det att de träffades på klubben Oxen. Christer säger att det är också det intrycket som han har, men att han finner det icke alls otroligt att det förhåller sig på det viset. Förhørsledaren anmärker att Christer i tidigare förhör uppgivit att han aldrig tagit något amfetamin på klubben Oxen. Christer bekräftar även vid detta tillfälle att så har aldrig skett.

På direkt fråga så uppger Christer att han på resan hem till bostaden inte tog någonting av amfetaminet som han hade fått på klubben Oxen tidigare på kvällen.

När Christer kommer till bostaden så är det som tidigare relaterats att Spinnars befinner sig där, men han får ingenting av amfetaminet, som Christer fått av Sigge Cedergren. Christer tror att innan en halvtimme hade gått så hade Spinnars lämnat lägenheten efter det att Christer kom hem på natten. Christer tror att Spinnars sannolikt lämnar lägenheten redan efter femton minuter. Efter detta så tog Christer amfetamin. Christer uppskattar att han under natten har tagit fyra doser med $\frac{1}{2}$ gram i varje dos. För förtydligandets skulle så säger Christer att han injicerar amfetaminet ifråga. Förhørsledaren upplyser Christer om att han i tidigare förhör sagt att han omedelbart efter det att Spinnars har lämnat lägenheten så har han gått och lagt sig. Christer säger att då rådde ett annat förhörsförhållande på så vis att han då inte hade medgivit att han hade fått tag på något amfetamin under kvällen. Det är detta som är orsaken till att han då inte redovisade faktauppgifterna med amfetamininjiceringen.

Beträffande förbrukningen av amfetaminet så säger Christer på frågor att han sannolikt hade förbrukat det mesta till på lördagmorgonen då han var och hämtade

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

tidningen i brevlådan. Det är dock inte omöjligt att han hade något gram kvar på lördagseftermiddagen. Detta vill han dock ha osagt, enär han är osäker på det. Christer tillfrågas om vad som är orsaken till att han inte hämtade Dagens Nyheter tidigare i brevlådan under morgonen. Christer kommenterar detta med att tidningen kommer redan klockan 04.00 på morgonen. Under amfetaminförbrukningen så går Christer helt in för att läsa porr och att han är helt betagen utav den sexuella effekten. Han ändrar sig och säger att han är barnsligt förtjust i den sexuella effekten, som uppnås med hjälp av amfetaminet. Detta är, enligt Christer, orsaken till att han inte hämtade Dagens Nyheter tidigare på morgonen.

På direkt fråga så uppger Christer att han har varit vaken hela natten.

Christer säger här att han är rätt säker på att effekten utav amfetaminförbrukningen fanns kvar även inpå natten mellan lördagen och söndagen. Han finner det dock troligt att han under den natten hade lampan släckt i sin lägenhet. På fråga så uppger Christer, att han dock under natten mellan fredagen och lördagen har varit mera aktiv. Detta kan yttra sig utåt på så vis att han har haft lamporna tända inne i lägenheten.

Christer uppger att han under natten icke har haft radio eller tv på.

Christer uppger på fråga att han inte har något minne av när han träffade Spinnars för första gången efter natten den 28 februari 1986.

Christer upplyses då om att han i tidigare förhör uppgivit att det var några dagar efter, som han träffade Spinnars ute. Christer har då i förhör uppgivit att han går fram direkt till Spinnars och frågar honom: "när kom jag hem?". Christer tillfrågas här av förhørsledaren om vad som var orsaken till att han ställde just denna fråga till Spinnars, vid deras första möte. Det är, enligt Christer, en fullt naturlig fråga i deras gäng. Han uppger att de är intresserade utav detta, helt beroende på att de oftast inte vet när eller var det skils, eller hur de kommer hem.

Christer tillfrågas av förhørsledaren vad som är orsaken till att han ställde just den inledande frågan "när jag kom hem", och därefter när han har vetskap om och rättar till Spinnars uppgifter. Spinnars hade ju nämligen uppgivit att Christer kom hem klockan 00.30 på natten och att Christer då hade rättat till

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

detta enligt egen uppgift och sagt att han kom hem klockan 12. Christer menar här att det måste vara någonting fel i de citat som han tidigare uppgivit. Han erinrar sig nu att han samtalat med Spinnars vid två tillfällen om hemkomsten. Han säger att detta har han också uppgivit vid ett tidigare tillfälle i förhör.

Det första samtalet som Christer hade med Spinnars, så hade Spinnars sagt att Christer kom hem klockan 12 på kvällen. Christer menar därför att i nästa samtal som han hade med Spinnars och han nämner att Christer skulle ha kommit hem klockan 00.30, så tycker Christer att det är märkligt att han har ändrat sig åt ett felaktigt håll. Enligt Christer så säger Spinnars vid sista tillfället som detta talades om: "blanda inte in mej".

På direkta frågor så uppger Christer att han har inte pratat något mer med Spinnars om detta och Spinnars har ej heller talat något mera med honom om dessa tidpunkter för hemkomsten. Christer är dock säker på att de har utbytt åsikter om Christers hemkomst på natten till den 1 mars vid två tillfällen.

Christer uppger sig icke ha diskuterat tiden för hemkomsten på natten till den 1 mars 1986 med någon annan person.

Christer tillfrågas om han känner till namnet Benny Kågestam, som tidigare hetat Chris Lövgren och är ifrån Norrköping. Christer har inget minne av att han skulle ha hört talas om detta namn.

Förhöret avbryts klockan 14.40 och Christer underrättas om att han har möjlighet att ta del av det indikerade förhöret, men han godkänner det i sin helhet, såsom det har indikerats. Han önskar dock ta del av förhöret när det har utskrivits.

Österåker den 3 januari 1989

Jerker Söderblom

krkom

○

pom
D10735